

Arrest

nr. 169 157 van 6 juni 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 31 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2014 waarbij de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zonder voorwerp verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, geboren te E. op (...) 1980.

Op 22 december 2000 diende verzoeker een asielaanvraag in.

Op 9 april 2001 nam de gemachtigde een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*bis*). Tegen deze beslissing diende verzoeker een dringend beroep in bij het CGVS.

Op 20 juni 2002 bevestigde het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing van de gemachtigde van 9 april 2001. Tegen deze beslissing stelde verzoeker een beroep in bij de Raad van State.

Op 14 juli 2004 verwierp de Raad van State het beroep van verzoeker bij arrest nr. 133.896.

Op 2 januari 2007 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. Op dezelfde dag werd een beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 24 juni 2008 diende verzoeker een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet.)

Op 9 december 2008 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 24 juni 2008 onontvankelijk.

Op 7 april 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 13 mei 2011 diende verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 15 maart 2013 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 7 april 2009 onontvankelijk.

Op 18 maart 2013 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 13 mei 2011 onontvankelijk en tevens werd een beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Op 1 april 2014 werd verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf.

Op 1 april 2014 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 1 april 2014 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een inreisverbod. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) gekend onder het rolnummer 152 949. Het bestreden inreisverbod werd bij arrest nr. 169 156 van 6 juni 2016 vernietigd.

Op 11 juli 2014 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 18 november 2014 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van 11 juli 2014 zonder voorwerp.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 11.07.2014 door de advocaat van betrokkene, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

Reden:

-Betrokkene staat momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied dat hem werd betekend op 01.04.2014. Dat inreisverbod verbiedt hem zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van 2 jaar, met name tot 01.04.2016. het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort.

Krachtens artikel 7, 1^e alinea – 12°, artikel 74/12 §1, 3^e alinea en §2 en §4 van de wet van 15 december 1980 mag betrokkene zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.

-Er werd aan betrokkene een bevel gegeven om het grondgebied onmiddellijk te verlaten betekend op 01.04.2014.

-Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost

die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet hij dus terugkeren naar zijn land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden."

Op 18 november 2014 nam de gemachtigde eveneens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is thans de tweede bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van het volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

X Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan een inreisverbod dat hem werd betekend op 01.04.2014. een bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend op 01.04.2014. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om aan beide gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/412 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet hij dus terugkeren naar zijn land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 (nul) dagen verminderd omdat:

X 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerder beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolge gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 01.04.2014."

2. Over de gevolgen van het arrest 169 156 van 6 juni 2016

Zoals blijkt uit de *supra* geciteerde bestreden beslissingen, steunen deze beiden expliciet en uitsluitend op het inreisverbod van 1 april 2014 dat bij arrest nr. 169 156 van 6 juni 2016 werd vernietigd.

Er werd in voormeld arrest vastgesteld dat het inreisverbod van 1 april 2014 met een motiveringsgebrek was behept en niet zorgvuldig tot stand is gekomen wat betreft de duur van het inreisverbod.

Nu is vastgesteld dat het inreisverbod met een motiveringsgebrek is behept, leidt dit tot de vaststelling dat eveneens de thans bestreden beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zonder voorwerp wordt verklaard en het thans bestreden bevel, beiden van 18 november 2014 met een motiveringsgebrek zijn behept.

Om deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door verweerder en over de door verzoeker aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 november 2014 waarbij de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zonder voorwerp verklaard wordt en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES